

Ξεσκονιστήρι

ξεσκονιστήρι, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ξεσκονίζω + κατάλ. -τήρι]. **1.** το πανί ή το φτερό με το οποίο ξεσκονίζουμε: «πήρε το ξεσκονιστήρι κι άρχισε να ξεσκονίζει τα έπιπλα». **2.** η κολακεία: «όταν έχει την ανάγκη σου, είναι μάννα στο ξεσκονιστήρι ο τάδε». **3.** η λεπτομερειακή εξέταση, η λεπτομερειακή έρευνα: «με πέρασε από τέτοιο ξεσκονιστήρι, που ούτε καταζητούμενος να ήμουν!»·

- *πιάνω το ξεσκονιστήρι*, αρχίζω να κολακεύω κάποιον, αρχίζω τις κολακείες: «κάθε φορά που έχει την ανάγκη μου, πιάνει το ξεσκονιστήρι»·

- *το ρίχνω στο ξεσκονιστήρι*, βλ. φρ. *πιάνω το ξεσκονιστήρι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας